

Evangelija pagal Morkų

¹ Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, evangelijos pradžia, ² kaip yra parašyta pranašuose: Štai aš siunčiu pirma tavo veido savo pasiuntinį, kuris paruoš tau kelią pirma tavęs. ⁴ *Atsirado Jonas dykumoje krikštydamas ir skelbdamas †krikštą, kuri sąlygoja atgaila – dėl nuodėmių atleidimo. ⁸ Aš, ‡žinoma, vandeniui jus krikštijau, bet jis krikštys jus Šventąja Dvasia.“ ¹² Ir tuoj pat Dvasia nuvaro jį į dykumą. ¹⁴ Tuomet, kai Jonas jau buvo Šikalintas, Jėzus atėjo į Galilėją, skelbdamas Dievo karalystės Evangeliją ¹⁵ ir sakydamas: * „Suėjo *nustatytas* laikas, ir Dievo karalystė yra prisiartinusi. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija!“ ¹⁶ O beeidamas palei Galilėjos jūrą jis pamatė Simoną ir jo brolių Andriejų, metančius tinklą į jūrą; mat jie buvo žvejai. ¹⁷ Ir Jėzus jiems tarė: „Eikite paskui

* **1:4** „Atsirado Jonas“ – Plg. Jn 1:6. † **1:4** „krikštą, kuri sąlygoja atgaila“ – Arba „– dėl nuodėmių atleidimo – krikštą, kuris pasižymi atgaila“. Gr. „atgailos krikštą“, t. y., krikštas, kurį pažymi atgaila. Jokiu būdu tai nebuvo krikštas (apeiga) be atgailos (t. y. be vidinio pasikeitimo, kuris rodo veiksmis). Žr. Lk 3:7-14; Jonas Krikštytojas atsisakė krikštyti žmonių, kurie nerodė veiksmis, kad jau atgailavo. ‡ **1:8** „žinoma“ – Arba „tiesa“, „gi“. § **1:14** „šikalintas“ – Arba „suimtas“; gal „perduotas“. * **1:15** „Suėjo *nustatytas* laikas“ – T. „Laikas išsipildė“, t. y., tam tikras laikotarpis (pvz., era, epochas) pasiekė galutinę ribą.

mane, ir aš †paversiu jūs pasidaranciais žmonių žvejais. ¹⁸ Ir jie tuojuo paliko savo tinklus ir sekė paskui jį. ¹⁹ Ir nuo ten truputį toliau paėjęs, jis pamatė ‡Zebediejaus Jokūbą ir jo brolių Joną, valtyje betaisančius tinklus. ²⁰ Ir tuojuo jis pašaukė juos, ir jie, palikę savo tėvą Zebediejų su samdiniais valtyje, nuėjo paskui jį. ²¹ Ir jie nuėjo į Kapernaumą, ir tuojuo, šabo dieną, jis įėjo į sinagogą ir mokė. ²² Ir jie stebėjosi jo mokymu, nes jis juos mokė kaip turintis Švaldžią, o ne kaip raštininkai. ²³ O jų sinagogoje buvo *netyrosios dvasios *valdomas* žmogus, ir jis šaukė, ²⁴ sakydamas: „Netrukdyk! Kas mums ir tau *bendro*, Jėzau †Nazarėnai? Ar atėjai mūsų pražudyti? Pažįstu tave, kas esi – Dievo Šventasis. ²⁵ O Jėzus jį sudraudė, sakydamas: „Nutilk ir išei iš jo! ²⁶ Ir netyra dvasia, sukėlusi jam traukulį ir sušukusi garsiu

† **1:17** „paversiu jūs pasidaranciais“ – Arba „dėl mano veikimo tapsite“, „padarysiu jus tampančiais“, „paversiu jūs besidaranciais“. ‡ **1:19** „Zebediejaus Jokūbą“ – Gal „Zebediejaus *sūnų* Jokūbą“. § **1:22** „švaldžią“ – Arba „teisę / įgaliojimą valdyti“. * **1:23** „netyrosios dvasios *valdomas* žmogus“ – T. „žmogus dvasioje netyroje“. Plg. panašią gr. k. sandarą Mt 22:43; Lk 2:27; Apd 11:28; I Kor 12:3, 13 eilutėse, kai kalbama apie žmogų, kuris yra Šventosios Dvasios valdomas, kurio veikimą lemia Šventosios Dvasios įtaka. † **1:24** „Nazarėnai“ – Arba „Nazarieti“, „iš Nazareto“. Gr. žodis Ναζαρηνός (Nazarénós) yra vartojamas 4 k. NT: Mk 1:24, 14:67, 16:6; Lk 4:34. Kitas žodis, Ναζωραῖος (Nazōraios), yravartojamas 15 k. NT, ir šiame leidinyje verčiamas „Nazarietis“ visur, išskyrus Mt 2:23, kur tas Mesiją apibūdinantis žodis susijęs su pranašų raštais ir išverstas žodžiu „Nazarėnas“.

balsu, išėjo iš jo. ²⁷ Ir jie visi stebėjosi, kad net klausinėjo tarpusavyje, sakydami: „Kas tai yra? Kas tai per naujoviškas mokymas? Nes jis įsakinėja su valdžia netgi netyroms dvasioms, ir jos paklusta jam.“ ²⁸ Ir tuoj pat garsas apie jį sklido po visą Galilėjos apylinkę.

²⁹ Ir tuojau, išėję iš sinagogos, jie įėjo į Simono ir Andriejaus namus su Jokūbu ir Jonu. ³⁰ O Simono žmonos motina gulėjo karščiuodama, ir jie tuojau jam pasakoja apie ją. ³¹ Ir priėjęs jis paėmė ją už rankos ir ją pakėlė; ir tuojau karštligė pasitraukė nuo jos, ir ji jiems patar-navo.

⁴⁰ Ir pas jį ateina raupsuotasis, maldaudamas jo ir klaupdamasis prieš jį, ir jam sakydamas: „Jei tu nori, esi pajėgus mane padaryti švarų.

⁴¹ Ir Jėzus, apimtas gailėsčio, ištiesė savo ranką ir palietė jį, ir sako jam: „Noriu, būk švarus.

⁴² Ir jam prabilęs tuojau raupsai pasitraukė nuo jo, ir jis buvo padarytas švarus. ⁴³ Ir

griežtai jį išspėjęs, jis tuojau išvarė jį ⁴⁴ ir sako jam: „Žiūrėk, niekam nieko nepasakok, bet eik, pasirodyk kunigui ir aukok už savo nuvalymą Štai, ką Mozė įsakė, kad *tai būtų* liudijimas jiems.

⁴⁵ Bet jis išėjęs pradėjo taip plačiai skelbti ir tą žinią garsinti, kad Jėzus net nebegalėjo atvirai įeiti į miestą, bet buvo *toli, dykose vietose; ir jie ateidavo pas jį iš visokių krypčių.

† 1:43 „išspėjęs“ – gal „prigrasino“, „įsakė“. § 1:44 „tai, ką“ – T. dgs., „tuos dalykus, kuriuos“. * 1:45 „toli“ – Arba „už ribos“, „kitur“.

2

¹ Ir po *kelių* dienų jis vėl įėjo į Kapernaumą, ir buvo girdėta, kad jis yra namuose. ² Ir tuoju susirinko *tiek* daug, kad nebebuvo vietos, netgi prie durų. Ir jis skelbė jiems žodį. ³ Ir *kai kurie* atėjo pas jį atnešdami vieną paralyžiuotą *žmogų* , kurį nešė *keturiose* . ⁵ O *matydamas* jų tikėjimą, Jėzus tarė paralyžiuotajam: „Sūnau, tavo nuodėmės tau atleistos. ¹⁰ Bet kad žinotumėte, jog Žmogaus Sūnus turi *valdymo* galią nuodėmėms atleisti žemėje „jis tarė sergančiam paralyžiumi – ¹¹ sakau tau, kelkis, ir pasiimk savo gultą ir eik į savo namus. ¹⁷ *Tai* išgirdęs Jėzus sako jiems: „Ne sveikiesiems reikia gydytojo, bet ligoniams; aš atėjau ne teisiųjų šaukti į atgailą, bet nusidėjėlių.“ ²² Ir niekas nepila *Naujo* vyno į senus vynmaišius. Antraip naujas vynas suplėšia vynmaišius, ir vynas išsipila, ir vynmaišiai bus sugadinti. Priešingai, naujas vynas piltinas į naujus vynmaišius. ²⁷ Ir jis tarė jiems: „Šabas atsirado žmogui, o ne žmogus šabui; ²⁸ taigi Žmogaus Sūnus yra ir šabo Viešpats.“

3

¹ Ir jis vėl įėjo į sinagogą, o ten buvo žmogus, turintis sudžiūvusią ranką. ² Ir jie stebėjo jį, ar jis išgydys jį šabo dieną, kad galėtų jį

* **2:3** „keturiose“ – Gr. „keturi“. † **2:5** „matydamas“ – Arba „suvokdamas“. ‡ **2:10** „valdymo galią“ – Arba „teisę“, „valdžią“, „įgaliojimą“. § **2:22** „naujo vyno“ (2 k.) – Arba „šviežių vynuogių sulčių (sunkos)“.

apkaltinti. ⁶ O fariziejai išėjo ir tuojau ėmė tartis su erodininkais prieš jį, kaip jie galėtų jį pražudyti. ⁹ Ir jis liepė savo mokytiniams *jam atidėti valtelę – dėl minios, kad jo nesuspaustų. ³³ Ir jis jiems atsakė, tardamas: „**Kas yra mano motina ar mano broliai?**“ ³⁴ Ir apžvelgęs aplink jį sėdinčius, jis sako: „**Štai mano motina ir mano broliai!**“ ³⁵ **Nes kas tik vykdo Dievo valią, tas yra mano brolis, mano sesuo ir motina.**“

4

¹¹ Ir jis jiems tarė: „Jums yra duota *suprasti Dievo karalystės slėpinį, bet tuž ribų esantiems visi *šitie* dalykai būna *pateikiami* palyginimais, ¹² kad †regėdami jie regėtų, bet Šnesuprastų, ir klausydami jie klausytų, bet nesusigaudytų, kad kartais jie neatsiverstų, ir nuodėmės nebūtų jiems atleistos. ³³ Ir daugeliu tokių palyginimų jis kalbėjo jiems žodį, kiek jie *pajėgė klausytis.

³⁵ Ir tą pačią dieną, atėjus vakarui, jis sako jiems: „Persikelkime į kitą pusę. ³⁶ Ir paleidę minią, jie paima jį su savimi taip, kaip jis buvo valtyje. O †jį lydėjo ir kitos valtelės. ³⁷ Ir pakyla

* **3:9** „jam atidėti valtelę“ – T. „kad valtelė būtų atsidėjęs jam“, t. y., kad būtų laikomas paruoštas Jo naudojimui. * **4:11** „suprasti“ – Arba „žinoti“. † **4:11** „už ribų“ – Arba „išorėje“, „lauke“; t. y. kurie nėra Kristaus kaimenės garde. Plg. Kol 4:5. † **4:12** „regėdami [...]“ – Plg. Iz 6:9-10. § **4:12** „nesuprastų“ – Arba „nematytų“, bet gr. žodis εἶδω (eido) gan dažnai reiškia „suvokti“, „suprasti“. Plg. Mt 13:14; Mk 12:28; Lk 9:47; Jn 6:26; Apd 14:9, 28:26. * **4:33** „pajėgė klausytis“ – Plg. Jn 6:60; 8:43; Jer 6:10, Apd 7:51, Rom 8:7-8. † **4:36** „jį lydėjo“ – Arba „buvo su juo“.

didžiulis viesulas, ir bangos taip daužiasi į valtį, kad †ją jau semia. ³⁸ O jis buvo laivo laivagalyje, miegantis ant pagalvės. Ir jie pažadina jį, ir sako jam: „Mokytojau, ar tau nerūpi, kad mes žūstame?“ ³⁹ Ir pabudęs jis sudraudė vėją ir prabilo į jūrą: „**Nutilk, nurimk!**“ Ir vėjas liovėsi, ir pasidarė visiškai ramu. ⁴⁰ Ir jis tarė jiems: „Kodėl jūs tokie bailūs? Kaipgi yra, kad neturite tikėjimo? ⁴¹ Ir Šjie labai išsigando ir sakė vienas kitam: „Kas gi yra šitas, kad net vėjas ir jūra jo klauso?“

5

¹ Ir jie atvyko į kitą jūros pusę, į *gadariečių kraštą. ² O jam išlipęs iš valties, tuojau susidūrė su juo iš kapų išėjęs †netyrosios dvasios *valdomas* žmogus, ³ kuris gyveno kapų †rūsiuose; ir net grandinėmis niekas nepajėgė jo sukaustyti, ⁴ nes jis daug kartų buvo sukaustytas pančiais ir grandinėmis, bet jis nutraukydavo grandines ir sutrupindavo pančius, ir niekas neįstengdavo jo sutramdyti. ⁵ Ir visuomet – naktį ir dieną – jis buvo kalnuose ir Škapinėse šaukdamas ir pjaustydamas save akmenimis. ⁶ O iš tolo

† **4:37** „jį jau semia“ – T. „jis jau semiasi“. § **4:41** „jie labai išsigando“ – Arba „juos pagavo didžiulė baimė“; t. „jie bijojo didžiule baimė“. * **5:1** „gadariečių“ t. y. „gadarėnų“. † **5:2** „netyrosios dvasios *valdomas* žmogus“ – T. „žmogus dvasioje netyroje“. Plg. panašią gr. k. sandarą Mt 22:43; Lk 2:27; Apd 11:28; I Kor 12:3 eilutėse, kai kalbama apie žmogų, kuris yra Šventosios Dvasios valdomas. † **5:3** „rūsiuose“ – Arba „olose“. § **5:5** „kapinėse“ – Arba „kapuose“; gr. žodis truputį skiriasi nuo panašaus žodžio 3-oje eilutėje.

pamatęs Jėzų, jis atbėgo ir *parpuolė prieš jį, ⁷ ir garsiai šaukdamas tarė: „Kas man ir tau *bendro*, Jėzau, Dievo Aukščiausiojo Sūnau? Saikdinu tave Dievu, nekankink manęs!“ ⁸ (Nes jis ėbuvo ne kartą pasakęs jam: „Išeik, ne-tyroji dvasia, iš to žmogaus!“) ⁹ Ir jis paklausė ėjo: „Koks tavo vardas? O jis atsakė, Štardamas: „Mano vardas – Legionas, nes mūsų yra daug. ¹⁰ Ir *jis labai jį maldavo, kad ėjį neišsiųstų iš to krašto. ²⁵ Ir tam tikra moteris, dvylika metų ėserganti kraujoplūdžiu ²⁶ ir daug iškentėjusi nuo daugelio gydytojų ir išleidusi visa, ką turėjo, ir niekuo Šnesulaukusi pagerėjimo, bet vis ėjusi blogyn, ²⁷ išgirdusi apie Jėzų, priėjo minioje iš užnugario ir palietė jo drabužį. ²⁸ Nes ji tarė: „Jeigu paliesiu bent jo drabužius, būsiu *išgydyta.“ ²⁹ Ir tuojau išdžiuvo jos kraujo šaltinis, ir ji pajuto kūnu, kad buvo išgydyta iš savo negalios. ³⁰ Ir Jėzus, tuojau ėžinojęs savyje, kad iš jo buvo išėjusi galia, atsigręžęs minioje tarė: „Kas palietė mano drabužius?“ ³¹ Ir jo mokytiniai jam tarė: „Tu matai minią, spaudžiančią tave iš visų pusių, o sakai: ‚Kas mane palietė?‘“ ³² Ir jis žvalgėsi

* **5:6** „parpuolė prieš“ – Arba „pagarbino“, „garbino“. † **5:8** „buvo ne kartą pasakęs“ – Gr. eigos veikslas vksm. ‡ **5:9** „jo“ – Gr. vyr. gim. § **5:9** „tardamas“ – Gr. vyr. gim.
 * **5:10** „jis“ – Gr. vyr. gim. † **5:10** „jį“ – Gr. vyr. gim. (PT). ‡ **5:25** „serganti kraujoplūdžiu“ t. „esanti su kraujoplūdžiu“. § **5:26** „nesulaukusi pagerėjimo“ – Arba „nepagelbėta“. * **5:28** „išgydyta“ – Arba „išgelbėta“. † **5:30** „žinojęs“ – Arba „supratęs“, „pažinęs iš patirties“; Plg. Lk 8:46.

aplinkui, norėdamas pamatyti tą, kuri buvo tai padariusi. ³³ Bet moteris, bijodama ir drebėdama, žinodama, kas jai buvo atsitikę, atėjo ir parpuolė prieš jį ir papasakojo jam visą tiesą. ³⁴ O jis jai tarė: „Dukterie, tavo tikėjimas išgydė tave, eik ramybėje ir būk pasveikusi iš savo negalios.“

6

³ Argi šitas nėra tas *dailidė, Marijos sūnus, Jokūbo, Jozės, Judo bei Simono brolis? Ir argi ne jo seserys čia su mumis?“ Ir jie piktinosi juo. ¹¹ O jeigu tam tikri žmonės jūsų nepriims ir jūsų nesiklausys, iš ten išeidami nusikratykite dulkes sau po kojomis, kaip liudijimą prieš juos. Iš tiesų sakau jums: teismo dieną Sodamai ir Gomorai bus pakenčiamiau negu tam miestui.“ ⁴⁵ Ir tuojau jis privertė savo mokytinius lipti į valtį ir pirmiau vykti tą kitą pusę †palei Betsaidą, kol jis paleisias žmones. ⁴⁶ Ir atsisveikinęs su jais, jis nuėjo į kalną melstis. ⁴⁷ O atėjus vakarui, valtis buvo jūros viduryje, o jis vienas sausumoje. ⁴⁸ Ir jis matė juos vargstančius besiiriant, nes vėjas buvo jiems priešingas. Ir apie Šketvirtą nakties

† 5:34 „išgydė“ – Arba „išgelbėjo“. * 6:3 „dailidė“ – Arba „amatininkas“; žr. Mt 13:55. † 6:45 „į kitą pusę palei Betsaidą“ – Plg. Jn 6:7. Kai Jėzus davė šį įsakymą, jie buvo negyvenamoje teritorijoje netoli Betsaidos. Kad pasiektų Jono ev. ištraukos išvardintą galutinį tikslą, Kapernaumą, jiems reikės plaukti link Betsaidos ir po to toliau į Kapernaumą. † 6:45 „palei Betsaidą“ – Arba „prie Betsaidos“. § 6:48 „ketvirtą nakties sargybą“ – T. y. nuo 3 val. iki 6 val. ryto.

sargybą jis ateina pas juos, vaikščiodamas jūros paviršiumi, ir norėjo praeiti jiems pro šalį. ⁴⁹ Bet jie, pamatę jį einantį jūros paviršiumi, pamanė tai esant šmėkla, ir ėmė šaukti, ⁵⁰ nes visi jį matė ir krūptelėjo. Bet jis tuojau į juos prakalba: * „Drąsos! †Tai aš. Nebijokite!“ ⁵¹ Ir jis įlipo aukščiau pas juos į valtį ir vėjas liovėsi. O jie ‡tarpusavyje labai pervirš apstulbo ir stebėjosi.

7

*⁷ bet niekais*jie mane garbina, mokydami žmonių priesakų lyg įpareigojančių mokslų.“*

⁹ Ir jis tarė jiems: „†Puikiai jūs atmetate Dievo įsakymą, kad laikytumėtės savo tradicijos. ¹⁸ O jis sako jiems: „Ar ir jūs esate be nuovokos? Argi nesuvokiate, kad visa, kas iš išorės įeina į žmogų, negali jo suteršti? ¹⁹ Nes tai nepatenka į jo širdį, bet į vidurį, ir išeina išvietėn, kiekvieną valgį padarant švarų. ²⁰ Ir jis tarė: „Žmogų suteršia tai kas iš žmogaus išeina. ²¹ ‡Būtent iš vidaus, iš žmonių širdies, išeina blogos mintys, svetimavimai, paleistuvystės, žmogžudystės, ²² vagystės, godus troškimai, blogadarybės, šuktybė, palaidu-

* **6:50** „Drąsos“ – T. „Būkite drąsūs“. † **6:50** „Tai aš“ – Arba „Aš ESU“, gr. ἐγώ εἰμι (ego eimi). Tokiu būdu Viešpats Jėzus kartais rodo, kad Jis yra Jehova (plg. Iš 3:14). ‡ **6:51** „tarpusavyje“ – Arba „savyje“. * **7:7** „jie mane garbina“ – Iz 29:13 tai yra „jų baimė manęs“, t. y. kaip jie išreiškė savo tariamą baimę Dievui. † **7:9** „Puikiai“ – Arba „Gerai“; Jėzus vartoja sarkazmą / aštrią ironiją. ‡ **7:21** „Būtent“ – Arba „Nes“. § **7:22** „suktybė“ – Arba „klasta“, „apgaulė“.

mas, *pavydas, †piktžodžiavimas, išdidumas, kvailumas. ²³ Visos šitos blogybės išeina iš vidaus ir suteršia žmogų.

²⁴ Ir iš ten jis kėlėsi ir nuėjo Tyro ir Sidono ribų link. Ir įėjęs į †vienus namus, jis norėjo, kad niekas *apie tai* nežinotų, bet jis negalėjo likti Snepastebėtas. ²⁵ Nes *viena* moteris, kurios dukrelė turėjo netyrąją dvasią, išgirdusi apie jį, atėjo ir puolė jam po kojų. ²⁶ (O ta moteris buvo graikė, sirofinikiečių tautybės.) Ir ji maldavo jį, kad jis išvartytų iš jos dukros velnią. ²⁷ Bet Jėzus jai tarė: „Leisk pirma vaikams pasisotinti, nes nėra gerai imti vaikų duoną ir mesti šunyčiams.“ ²⁸ Bet atsakė jinai ir tarė jam: „Taip, Viešpatie. Tačiau ir šunyčiai po stalu ėda vaikų *numestus* trupinius. ²⁹ Jis jai tarė: „Dėl šito pasakymo eik; velnias yra išėjęs iš tavo dukros.“ ³⁰ Ir parėjusi į savo namus, ji rado velnią išėjusį ir dukrą gulinčią ant lovos.

³¹ Ir vėl, išėjęs iš Tyro ir Sidono *pakraštų, jis atėjo prie Galilėjos jūros per Dekapolio pakraštų vidurį. ³² Ir jie atveda pas jį sunkiai kalbantį kurčią ir maldauja jį, kad ranką uždėtų ant jo. ³³ Ir pasivedęs jį nuošaliau nuo minios, jis įkišo savo pirštus į jo ausis, ir spjovęs palietė jo liežuvį, ³⁴ ir pažvelgęs į dangų, atsiduso ir sako jam: „Efata!“ – tai yra: „Atsiverk!“ ³⁵ Ir tuojau

* **7:22** „pavydas“ – T. „bloga akis“. Žr. Įst 28:54, Pat 23:6, Mt 20:15. † **7:22** „piktžodžiavimas“ – Arba „šmeižtas“. † **7:24** „vienus“ – gr. žymimasis artikelis, kuris kartais verčiamas „tuos“. Š **7:24** „nepastebėtas“ – Arba „paslėptas“. * **7:31** „pakraštų“ – Arba „paribių“, „pasienio vietos“.

buvo atverti jo †ausys, ir buvo atrištas jo liežuviu †raištis, ir jis kalbėjo Šaiškiai. ³⁶ Ir jis jiems davė įsakymą, kad niekam nepasakotų, bet kuo labiau jis jiems įsakydavo, tuo dar labiau jie *tai* skelbdavo ³⁷ ir be saiko nustebdavo, sakydami: „Jis visa padarė gerai! Jis ir kurčiuosius daro girdinčius ir nebylius kalbančius!“

8

¹ Tomis dienomis esant labai didelei miniai ir jiems neturint ko valgyti, Jėzus, pasišaukęs savo mokytočius, sako jiems: ² „Mane apima gailėstis dėl minios, nes jau trys dienos, *kaip* jie pasilieka su manimi ir neturi ko valgyti. ³ Ir jei paleisiu juos alkanus į jų namus, jie nuils kelyje, nes kai kurie iš jų yra atėję iš toli. ⁴ Ir jo mokytočiai jam atsakė: „Iš kur kas galės šiuos *žmones* pasotinti duona čia dykumoje?“ ⁵ Ir jis paklausė jų: „Kiek turite kepalų?“ Ir jie tarė: „Septynis.“ ⁶ Ir jis liepė miniai *susėsti ant žemės, ir paėmęs septynis kepalus *ir* padėkojęs, jis davė savo mokytočiams, kad pristatytų, ir jie pristatinėjo miniai. ⁷ Jie dar turėjo kelias žuveles, tai palaiminęs, jis pasakė *jiems* pristatyti ir jas. ⁸ Tad jie valgė ir pasisotino ir pririnko †gabalų perteklių – septynias †pintines. ⁹ O buvo kokie keturi tūkstančiai valgiusieji; ir jis paleido juos.

† 7:35 „ausys“ – Gr. „girdėjimai“, t. y., klausos organai. † 7:35 „raištis“ – Arba „ryšys“. § 7:35 „aiškiai“ – Gr. „tiesiai“.

* 8:6 „susėsti ant žemės“ – Arba „atsilošti ant žemės *valgyti*“.

† 8:8 „gabalų“ – Arba „laužtų dalių“. † 8:8 „pintines“ – Arba „krepšius“.

10 Ir tuojau įlipęs su savo mokytiniais į valtį, jis atvyko į Dalmanutos Šregioną.

22 Ir jis ateina į Betsaidą, o jam atveda akląjį, ir maldauja jį, kad jį paliestų. 23 Ir paėmęs akląjį už rankos, jis nusivedė jį iš kaimo; ir spjovęs jam į akis ir uždėjęs ant jo savo rankas, jis paklausė jo, ar jis ką nors mato. 24 O pažvelgęs aukštyn, jis tarė: „Matau žmones kaip medžius, vaikščiojančius. 25 Paskui jis vėl uždėjo rankas jam ant akių ir *privertė jį žvelgti aukštyn; ir jis †buvo išgydytas, ir jis visus žmones matė aiškiai. 26 Ir jis išsiuntė jį ‡namo, sakydamas: „Tau nevalia ir eiti į kaimą, ir bet kam nors kaime pasakoti.

27 Ir išėjo Jėzus ir jo mokiniai į Pilypo Cezarėjos kaimus. Ir kelyje jis paklausė savo mokytinių, jiems sakydamas: „Šžmonės sako, kad aš esu kas? 28 O jie atsakė: „Jonas Krikštytojas, o kiti Elijas, dar kiti – vienas iš pranašų. 29 Ir jis sako jiems: „Bet jūs sakote, kad aš esu kas? Ir Petras atsakydamas taria jam: „Tu esi Kristus. 30 Ir jis pagrasino jiems, kad niekam to nesakytų apie jį. 31 Ir jis pradėjo juos mokyti, kad Žmogaus Sūnus turės daug iškentėti ir būti atmetas vyresniųjų bei aukštųjų kunigų

§ 8:10 „regioną“ – T. „dalis“ (dgs.). * 8:25 „privertė jį žvelgti aukštyn“ – Arba „padarė taip, kad tas vėl regėtų“. Gr. žodis ἀναβλέπω (anablepo) reiškia žiūrėti aukštyn (pvz., Lk 9:16) ir vėl regėti (pvz., Mk 10:51). † 8:25 „buvo išgydytas“ – T. „buvo atstatytas“. ‡ 8:26 „namo“ – gr. „į jo namus“. § 8:27 „žmonės sako, kad aš esu kas“ – Gr. „žmonės sako mane būti ką“.

bei raštininkų ir būti nužudytas ir po trijų dienų prisikelti. ³⁴ Ir pasišaukęs minią su savo mokytiniais jis tarė jiems: „Bet kas, kuris nori eiti paskui mane, tas privalo išsižadėti savęs, privalo pasiimti savo kryžių ir *privalo sekti paskui mane. ³⁵ Nes bet kas, kuris ketina išgelbėti savo [†]gyvybę, *tas* ją pražudys, o bet kas, kuris pražudys savo gyvybę dėl manęs ir dėl evangelijos, tas ją išgelbės. ³⁶ Kokia gi žmogui [‡]būtų nauda, jeigu jis laimėtų visą pasaulį ir prarastų savo sielą? ³⁷ Arba ką žmogus duos mainais už savo sielą?! ³⁸ Todėl bet kas, kuris gėdysis manęs ir mano žodžių šioje svetimaujančioje ir nuodėmingoje kartoje, to gėdysis ir Žmogaus Sūnus, kai jis ateis savo Tėvo šlovėje su šventaisiais angelais.“

9

² Ir po šešių dienų Jėzus pasiima Petra, Jokūbą ir Joną ir užsiveda juos vienus nuošaliai į aukštą kalną, ir jis atsimainė jų akivaizdoje, ³ ir jo drabužiai pasidarė spindintys, nepaprastai balti kaip sniegas, kaip jų išbaltinti negalėtų joks vėlėjas žemėje. ⁴ Ir jiems pasirodė Elijas su Moze, ir jie kalbėjosi su Jėzumi. ⁵ Ir atsiliepdamas Petras sako Jėzui: „Mokytojau, gera

* **8:34** „privalo sekti“ – Gr. vksm. forma skiriasi nuo „privalo išsižadėti“ ir „privalo pasiimti“ tuo, kad pastarieji rodo labiau į veiksmo atlikimą, bet gr. žodis, išverstas „privalo sekti“ rodo labiau į veiksmo tęstinumą; visi trys vksm. yra liepiamosios nuosakos. [†] **8:35** „gyvybę“ – Gr. ψυχή (psūche); arba „sielą“ (2 k.). [‡] **8:36** „būtų“ – T. „bus“.

mums čia būti. Pastatykime tris padangtes: vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui.“ ⁶ (Juk jis nežinojo, ką sakyti, nes jie buvo persigandę.) ⁷ Ir užėjo debesis, pridengdamas juos šešėliu, ir iš debesies atėjo balsas, tardamas: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus – klausykite jo!“ ⁸ Ir staiga, apsidairę, *jie nieko prie savęs nebematė, tik Jėzų vieną.

¹⁴ Ir atėjęs pas mokytinius, jis pamatė aplink juos didžiulę minią ir †diskutuojančius su jais raštininkus. ¹⁵ Ir tuojau visi ‡žmonės, jį pamatę, labai nustebo ir pribėgę, jį pasveikino. ¹⁶ Tada jis paklausė raštininkų: „Ką diskutuojate su jais?“ ¹⁷ Ir vienas iš minios atsakydamas tarė: „Mokytėjau, aš atvedžiau pas tave savo sūnų, kuris turi nebylę dvasią, ¹⁸ ir kur tik ji sugriebia jį, ji Šparmeta jį žemyn, ir jis atsiputoja, ir griežia dantimis, ir sudžiūsta. O aš prašiau tavo mokytinių, kad jie ją išvartytų, bet jie neištengė. ¹⁹ Jis atsako jam ir taria: „O netikinti karta! Iki kol aš būsiu su jumis? Iki kol jus pakęsiu? Atneškite jį pas mane.“ ²⁰ Ir jie jį atvedė pas jį, ir jį pamačiusi, dvasia tuojau ėmė jį tąsyti, ir parpuolęs ant žemės jis voliojosi apsiputodamas. ²¹ Ir jis paklausė jo tėvo: „*Jam taip darosi nuo

* **9:8** „jie nieko prie savęs nebematė, tik Jėzų vieną“ – Gr. „jie nieko nematė, bet Jėzų vieną su jais“. † **9:14** „diskutuojančius su jais raštininkus“ – Arba „juos klausinėjančius raštininkus“, „besiginčijančius su jais raštininkus“. ‡ **9:15** „žmonės“ – Arba „minia“. § **9:18** „parmeta jį žemyn“ – gal „drasko jį“. * **9:21** „Jam taip darosi nuo kada“ – T. „Kokio ilgumo yra tas laikas, nuo kurio jam taip darėsi“.

kada?“ Ir jis pasakė: „Nuo †mažumės. ²² Ir ji dažnai įmesdavo jį tai į ugnį, tai į †vandenį, kad jį pražudytų. Bet jeigu tu pajėgi ką nors *padaryti*, padėk mums, Špasigailėjęs mūsų!“
²³ Tad Jėzus jam tarė: „Jei tu pajėgi tikėti, viskas yra *įmanoma tam, kuris tiki.“ ²⁴ Ir vaiko tėvas sušukdamas tuojau tarė su ašaromis: „Viešpatie, aš tikiu! Padėk mano netikėjimui!“
²⁵ O kai Jėzus pamatė, kad susibėga minia, jis sudraudė netyrąją dvasią, sakydamas jai: „Nebyle ir kurčia dvasia, įsakau tau, išei iš jo ir daugiau į jį nebeįeik!“ ²⁶ Ir sušukusi ir smarkiai jį tąsusi, *dvasia* išėjo. O jis pasidarė tarsi negyvas, kad net daugelis sakė, kad jis miręs. ²⁷ Bet Jėzus, paėmęs jį už rankos, pakėlė jį, ir jis atsistojo. ²⁸ Ir jam įėjus į namus, jo mokytiniai paklausė jo atskirai: „Kodėl mes nepajėgėme jos išvaryti? ²⁹ Ir jis tarė jiems: „Ši †veislė negali išeiti nieku kitu, kaip tik malda ir pasninku.“ ³⁵ Ir atsisėdęs jis pasišaukė Dvylika ir jiems sako: „**Jei kas †trokšta būti pirmas, tas bus visų paskutinis ir visų tarnas.**“
³⁶ Ir paėmęs vaikutį, jis jį pastatė tarp jų ir

† **9:21** „mažumės“ – Arba „kūdikystės“; gr. žodis Παιδιόθεν (paidioten) gali būti išverstas ir „vaikystės“, bet šis apsėstasis buvo vaikas ir aišku iš pokalbio, kad ši didžiulė bėda prasidėjo, kai buvo dar mažesnis. † **9:22** „vandenį“ – gr. „vandenis“.

§ **9:22** „pasigailėjęs mūsų“ – Arba „tave apėmus gailėsčiui dėl mūsų“. * **9:23** „įmanoma“ – Arba „pajėgiama“, t. y. nuveikiama; gr. žodis rodo į pajėgumą, ne į leidimą, todėl „įmanoma“ arba „pajėgiama“ geriau tinka negu „galima“, kuris gali rodyti ir į leidimą. † **9:29** „veislė“ – Arba „padermė“, „giminė“. † **9:35** „trokšta“ – Arba „nutaria“.

jį apkabinęs, tarė jiems: ⁴³ Ir jei tavo ranka verčia tave nupulti į nuodėmę, nukirsk ją! Tau geriau įeiti į gyvenimą šneturinčiam kūno dalių, negu *su abiem rankom patekti į pragarą, į neužgesinamą ugnį, ⁴⁴ kur jų kirminas nemiršta ir ugnis neužgęsta. ⁴⁵ Ir jei tavo koja verčia tave nupulti į nuodėmę, nukirsk ją! Tau geriau įeiti į gyvenimą raišam, negu †su abiem kojom būti įmestam į pragarą, į neužgesinamą ugnį, ⁴⁶ kur jų kirminas nemiršta ir ugnis neužgęsta. ⁴⁷ Ir jei tavo akis verčia tave nupulti į nuodėmę, nukirsk ją! Tau geriau vienakiui įeiti į Dievo karalystę, negu šsu abiem akim būti įmestam į ugnies pragarą, ⁴⁸ kur jų kirminas nemiršta ir ugnis neužgęsta.

10

⁶ Bet nuo sukūrimo pradžios DIEVAS PADARĖ *TOKIUS – VYRIŠKĮ IR MOTERIŠKĘ. ⁷ DĖL ŠIOS PRIEŽASTIES VYRAS PALIKS SAVO TĖVĄ IR MOTINĄ IR SUSIJUNGS SU SAVO ŽMONA,

¹³ Ir jie †pristatė jam vaikučius, kad jis juos

§ 9:43 „neturinčiam kūno dalių“ – Arba „luošiam“; žr. Mt 15:30, 15:31; 18:8;. * 9:43 „su abiem rankom“ – T. „turinčiam dvi rankas“. † 9:43 „pragarą“ – Arba „ugningą griovą“, „ugningą siaurą“, „ugningą tarpekį“, „ugninga dauba“. Gr. γέεννα (gehenna). Žodis vartojamas ir 45, 47 eilutėse. Sinonimas – „ugnies ežeras“. † 9:45 „su abiem kojom“ – T. „turinčiam dvi kojas“. § 9:47 „su abiem akim“ – T. „turinčiam dvi akis“. * 10:6 „tokius“ – T. „juos“. † 10:13 „pristatė“, „barė“ – Gr. imperfektas (nebaigtinis). Galimi vertimai: „ne kartą pristatė“, „pristatinėjo“, „pristatydavo“, „ne kartą barė“, „bardavo“.

paliestų, bet jo mokytiniai barė tuos, kurie *juos* pristatė. ¹⁴ Bet *tai* pamatęs, Jėzus labai užsigavo ir tarė jiems: „Leiskite vaikučiams ateiti pas mane ir nedrauskite jiems, nes tokių yra Dievo karalystė. ¹⁵ Iš tiesų sakau jums: kas nepriims Dievo karalystės kaip vaikutis, tas jokių būdu į ją neįeis. ¹⁶ O †juos apkabinęs *ir* ant jų uždėjęs rankas, jis juos palaimino.

¹⁷ Ir jam išeinant į kelią, vienas *žmogus*, pribėgęs ir atsiklaupęs prieš jį, paklausė jo: „Gerasis Mokytojau, ką turiu daryti, kad paveldėčiau amžiną gyvenimą?“ ¹⁸ Bet Jėzus jam tarė: „Kodėl vadini mane geru? Niekas *nėra* geras, tik vienas Dievas. ¹⁹ Tu žinai įsakymus: Nesvetimauk, nevykdyk žmogžudystės, nevak, melagingai neliudyk, §neapgauk, gerbk savo tėvą ir motiną.“ ²⁰ O *tas atsakydamas tarė jam: „Mokytojau, visų šitų aš laikiausi nuo †pat jaunystės.“ ²¹ Tada Jėzus, įdėmiai žvelgdamas į jį, pamilo jį ir tarė jam: „Vieno dalyko tau trūksta: eik, parduok viską, ką turi, ir atiduok vargšams, ir turėsi lobį danguje. Ir ateik, sek paskui mane imdamas kryžių.“ ²² Ir †paniūręs dėl to pasakymo jis pasitraukė §sielodamasis, nes

† **10:16** „juos apkabinęs“ – Arba „paėmęs juos į rankas“.

§ **10:19** „neapgauk“ – Žr. Įst 24:14. * **10:20** „tas“ – T. „jis“. † **10:20** „pat“ – Gr. „savo“. † **10:22** „paniūręs“ – Arba „apniukdamas“ (gr. veikiamosios rūšies dalyvis). § **10:22** „sielodamasis“ – Arba „liūdėdamas“.

jis turėjo *didelius turtus. ²³ Ir apžvelgdamas aplinkui Jėzus *tarė savo mokytiniams: „**Kaip sunkiai tie, kurie turi †turtus, įeis į Dievo karalystę!**“ ²⁴ Ir mokytiniai stebėjosi jo žodžiais. O Jėzus dar kartą atsakydamas jiems sako: „**Vaikai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, įeiti į Dievo karalystę!**“ ²⁵ Lengviau kupranugariui pralįsti pro adatos ausį, negu turtingam įeiti į Dievo karalystę.“ ²⁶ Ir jie nustebo nepaprastai, †ir tarpusavyje pasakė: „Tai kas gali būti išgelbėtas?!“ ²⁷ O Jėzus, žiūrėdamas į juos, *tarė: „**Žmonėms tai neįmanoma, bet ne Dievui, nes Dievui Šviskas yra įmanoma.**“ ⁴⁵ Nes ir Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet kad jis pats tarnautų ir savo gyvybės atiduotų **kaip išpirkos vietoj daugelio.**“

⁴⁶ Ir jie *atėjo į Jerichą. O iškeliaujant jam su savo mokytiniais ir *gausinga minia iš Jericho, pakelėje sėdėjo aklas Bartimiejus, Timiejaus sūnus, elgetaudamas. ⁴⁷ Ir išgirdęs, kad tai yra Jėzus †Nazarietis, jis pradėjo šaukti ir sakyti: „Dovydo Sūnau, Jėzau, pasigailėk manęs!“ ⁴⁹ Ir Jėzus sustojo ir įsakė pašaukti jį. Ir jie pašaukia

* **10:22** „didelius turtus“ – Arba „daug nuosavybių“, „daug turtų“, „daug nuosavų daiktų“. Gr. žodis κτήμα (ktēma) vartojamas ir Mt 19:22; Mk 10:22; Apd 2:45, 5:1. † **10:23** „turtus“ – Arba „pinigus“, „vertingų daiktų“. Gr. žodis χρῆμα (krēma) vartojamas ir Mk 10:23-24; Lk 18:24; Apd 4:37, 8:18, 20; 24:26. † **10:26** „ir tarpusavyje pasakė“ – Arba „tarpusavyje (pa)sakydami“. § **10:27** „visi dalykai“ – Gr. dgs., t. y. „visi dalykai“. * **10:46** „gausinga“ – Arba „padori“, t. y. gera, kaip reikiant susirinkusi. † **10:47** „Nazarietis“ – Arba „Nazarėnas“, „iš Nazareto“.

aklajį, jam sakydami: „Būk drąsus! Kelkis! Jis tave šaukia!“

11

¹ Ir kai jie artėja į Jeruzalę, į Betfagę ir Betaniją, ties Alyvų kalnu, jis išsiunčia du savo mokytinius ² ir sako jiems: „Eikite į priešais jus esantį kaimą ir, vos tik į jį įžengę, rasite pririštą asilaitį, ant kurio joks žmogus dar nėra sėdėjęs: atriškite jį ir atveskite.“ ³ Ir jeigu kas jums sakytų: „Kodėl tai darote? sakykite, kad Viešpačiui jo reikia, ir jis tuojau pasiųs jį čionai.“ ⁴ *Tai jie nuėjo ir rado pririštą asilaitį lauke prie durų, vietoje, kur susitinka du keliai ir jie atriša jį. ⁵ Ir kai kurie iš ten stovinčių jiems tarė: „Ką jūs darote, kad atrišote asilaitį?“ ⁶ O jie pasakė jiems, kaip Jėzus †buvo paliepęs, ir tie juos išleido. ⁷ Ir jie atvedė asilaitį pas Jėzų ir užmetė ant jo savo drabužius, o jis užsėdo ant jo. ⁸ Ir daugelis tiesė ant kelio savo drabužius, o kiti kirto medžių šakas ir klojo jas ant kelio. ⁹ Ir tie, kurieėjo priekyje, ir tie, kurie sekė paskui, šaukė, sakydami: „Šosana! *Palaimintas yra tas, kuris ateina Viešpaties vardu!*“ ¹⁰ Palaiminta mūsų tėvo Dovydo karalystė, kuri ateina Viešpaties vardu! Osana aukščiausiose aukštybėse! ²² Ir Jėzus atsakydamas jiems sako: „Turėkite tikėjimą Dievu.“ ²⁵ Ir kai stovite meldamiesi, atleiskite, jei

* **11:4** „Tai“ – Arba „O“, „Ir“. † **11:5** „kad atrišote“ – Gr. „atrišdami“. ‡ **11:6** „buvo paliepęs“ – T. „paliepė“. § **11:9** „Osana! [...]“ – Ps 118:26.

ką nors turite prieš ką, kad ir jūsų Tėvas, kuris danguje, atleistų jums jūsų nusižengimus. ²⁶ Bet jeigu jūs neatleidžiate, tai nė jūsų Tėvas, kuris danguje, neatleis jūsų nusižengimų. ²⁷ Ir jie vėl ateina į Jeruzalę; ir jam vaikščiojant šventykloje pas jį ateina vyriausieji kunigai, raštininkai bei vyresnieji ²⁸ ir sako jam: „Kokiu įgaliojimu tu šiuos dalykus darai? Ir kas tau davė *tokį įgaliojimą šiuos dalykus daryti? ²⁹ Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems: „Aš irgi paklausiu jus vieno †dalyko, o jūs man atsakykite. ‡Tada jums pasakysiu, kokiu įgaliojimu aš šiuos dalykus darau. ³⁰ Jono krikštas buvo iš dangaus ar iš žmonių? Atsakykite man!“ ³³ Ir jie atsakydami tarė Jėzui: „Mes nežinome.“ Ir Jėzus atsakydamas jiems sako: „Tai nė aš jums nesakysiu, kokiu įgaliojimu aš šiuos dalykus darau.“

12

²⁴ Ir Jėzus atsakydamas tarė jiems: „Argi ne todėl klystate, kad nepažįstate nei šventraščių, nei Dievo galios? ³⁶ Nes pats Dovydas sakė Šventąja Dvasia: ‚VIEŠPATS tarė mano Viešpačiui: Sėskis mano dešinėje, kol aš pasitatsysiu tavo priešus tavo pakoju.‘ ³⁷ Taigi pats Dovydas jį vadina Viešpačiu; tai iš kur *tai, kad* jis yra jo sūnus?“ Ir *paprasti žmonės mielai jo klausėsi.

* **11:28** „tokį“ – Arba „šį“. † **11:29** „dalyko“ – Gr. „logos“, t. y. „reikalo“, „žodžio“ ir pan. ‡ **11:29** „Tada“ – Arba „ir“. * **12:37** „paprasti žmonės“ – Arba „didelė minia“, „bendra liaudis“.

13

13 Ir jūs būsite visų nekenčiami dėl mano vardo; bet kas išters iki *galo, tas bus išgelbėtas. ³¹ Dangus ir žemė praeis, bet mano žodžiai niekaip nepraeis. ³² Bet apie tos Dienos ir Valandos †*laiką* niekas nežino, nei angelai, kurie yra danguje, nei Sūnus, bet tik Tėvas. ³³ Būkite atsargūs, budėkite ir melskitės, nes nežinote, kada tas laikas †bus!

14

¹ Po dviejų dienų buvo *numatyta* Aplenkimo ir Neraugintosios duonos šventė, ir aukštieji kunigai bei raštininkai ieškojo *būdo †klasta suimti jį ir nužudyti. ² Bet jie tarė: „*Tik* ne per šventę, kad nebūtų žmonių sąmyšio.“ ⁹ Iš tiesų sakau jums: †visame pasaulyje, kur tik bus skelbiama ši evangelija, ir jos atminimui bus pasakojama, ką ji padarė.“ ¹⁰ Ir Judas Iskarijotas, vienas iš Dvylikos, nuėjo pas aukštuosius kunigus, kad jiems jį išduotų. ¹¹ Ir jie, *tai* išgirdę, apsidžiaugė

* **13:13** „galo“ – Arba „pabaigos“. † **13:32** „*laiką*“ – Žodis „*laiką*“ yra įterptą atsižvelgiant į 33 eilutę, kurioje toks žodis yra ir į *tai*, kad šios 32-tros eilutės gr. tekste yra žodis „*peri*“ (περι), kurį verčiant be įterpto žodžio „*laiką*“, gali duoti liet. teksto skaitytojui klaidingai suprasti, kad niekas nieko nežino apie tą dieną ir Valandą, kai žinių daug kas turi apie *tai*, tik niekas be Tėvo nežino *laiko*. † **13:33** „bus“ – T. „yra“, bet gr. tekstas aiškiai rodo į išpranašautą ateitį. * **14:1** „būdo“ – Gr. „kaip“. † **14:1** „klasta suimti jį ir nužudyti“ – Gr. „sugaudamas jį klasta jie nužudytų jį“. † **14:9** „visame pasaulyje“ – Arba „į visą pasaulį“; čia vartojamas kitas gr. prielinksnis negu Mt 16:13 eilutėje.

ir pažadėjo duoti jam pinigų. O jis ieškojo Šbūdo *patogiu laiku jį išduoti.

¹² Ir pirmąją Neraugintosios duonos dieną, kada ėaukojamas Aplenkimo *avinėlis*, jo mokytiniai jam tarė: „Kur nori, kad ėeitume paruošti, kad valgytum Aplenkimo *avinėlį*?“ ¹³ Ir jis išsiunčia du savo mokytojus ir sako jiems: „Eikite į miestą, ir ten jus sutiks vyras, vandens ąsočiu nešinas. Sekite paskui jį ¹⁴ ir kur tik jis ėeis, sakykite namų šeimininkui: „Mokytojas sako: „Kur yra Šsvečių kambarys, kuriame galėčiau su savo mokytiniais valgyti Aplenkimo *avinėlį*?“ ‘ ¹⁵ Ir jis parodys jums didelį aukštutinį kambarį, apstatytą ir paruoštą. Ten paruoškite mums.“ ¹⁶ Ir jo mokytiniai išėjo ir atėjo į miestą ir rado taip, kaip jis buvo jiems sakęs. Ir jie paruošė Aplenkimo *avinėlį*. ¹⁷ Ir vakare jis ateina su Dvylika, ¹⁸ ir jiems atsilošiant ir valgant, Jėzus tarė: „Iš tiesų sakau *jums: vienas iš jūsų mane išduos – kuris valgo su manimi.“ ¹⁹ Ir jie pradėjo liūdėti ir jam pasakyti vienas po kito: „Nejaugi aš? Ir kitas: „Nejaugi aš? ²⁰ Ir jis atsakydamas tarė jiems: „Vienas iš Dvylikos, kuris mirko su manimi *duoną* į dubenį. ²¹ Žmogaus Sūnus tikrai eina, kaip apie jį parašyta, bet vargas tam žmogui, per kurį Žmogaus Sūnus išduodamas!

Š 14:11 „būdo“ – Gr. „kaip“. * 14:11 „patogiu laiku“ – Arba „patogiai“, „nesunkiai“. † 14:12 „aukojamas Aplenkimo *avinėlis*“ – Arba „jie (*žydai*) aukojo Aplenkimo *avinėlį*“. ‡ 14:12 „eitume paruošti“ – T. „eidami paruoštume“. § 14:14 „svečių kambarys“ – Arba „svetainė“. * 14:18 „jums: vienas“ – Arba „jums, kad vienas“.

Gerai būtų buvę tam žmogui, jei jis nebūtų gimęs.“²² Ir jiems valgant, Jėzus, paėmęs duoną ir pasakęs palaiminimą, ją laužė ir davė jiems ir tarė: „Imkite, valgykite – tai yra mano kūnas.“²³ Ir paėmęs taurę ir padėkojęs, jis davė jiems, ir jie visi gėrė iš jos.²⁴ Ir jis tarė jiems: „Tai yra mano kraujas, kuris yra naujosios sandoros kraujas, kuris išliejamas už daugelį.“²⁵ Iš tiesų sakau jums: visai nebegersiu vynmedžio vaisiaus iki tos dienos, kada gersiu jį naują Dievo karalystėje.“²⁶ Ir pagiedoję giesmę jie išėjo į Alyvų kalną.

²⁹ Bet Petras jam tarė: „Nors ir visi atsimes, tačiau ne aš!“

³² Ir jie ateina į vietą, kurios vardas Getsemanė. Ir jis sako savo mokytiniams: „Sėskite čia, kol aš melsiuosi.“³³ Ir jis pasiima su savimi Petrą ir Jokūbą ir Joną ir pradėjo labai nuogaustauti bei sielotis.³⁴ Ir jiems sako: „Mano siela labai nuliūdusi – Šiki mirties. Pasilikite čia ir budėkite!“³⁵ Ir paėjęs truputį toliau, jis puolė ant žemės ir meldėsi, kad, jei įmanoma, ta valanda nuo jo praeitų.³⁶ Ir jis tarė: „Aba, Tėve, tau *viskas įmanoma; atimk šią taurę nuo manęs! Tačiau *tebūnie* ne tai, ko noriu aš, bet tai, ko nori tu.“³⁷ Ir jis ateina ir randa juos miegančius, ir sako Petru: „Simonai, tu miegi? Neįstengei nė vienos valandos pabudėti?“

† 14:25 „jums: visai“ – Arba „jums, kad visai“. ‡ 14:32 „vietą“ – Arba „žemės sklypą“. § 14:34 „iki mirties“ – Arba „mirtinai“.

* 14:36 „viskas“ – Gr. daugiskaitinis žodis. † 14:36 „taurę“ – T. y. rūstybės patyrimą.

38 Budėkite ir melskitės, kad neįžengtumėte †į pagundą. Dvasia iš tiesų noringa, bet kūnas silpnas.“ 39 Ir vėl nuėjęs jis meldėsi, tardamas Štuos pačius žodžius. 40 Ir sugrižęs, jis juos rado vėl miegančius (nes jų akys buvo apsunkusios), ir jie nežinojo, ką jam atsakyti. 41 Ir jis ateina trečią kartą ir sako jiems: * „Miegokite dabar ir ilsėkitės! Gana! Atėjo ta valanda: štai Žmogaus Sūnus išduodamas į nusidėjėlių rankas. 42 Kelkitės, eime! Štai †mano išdavėjas yra prisiartinęs.“ 43 Ir tuojau, jam †tebekalbant, ateina Judas, esantis vienas iš Dvylikos, o su juo didelė minia su kalavijais ir vėzdais, nuo aukštųjų kunigų, raštininkų ir vyresniųjų. 44 Ir Šjo išdavėjas buvo jiems davęs ženklą, sakydamas: „Kurį pabučiuosiu, *tai yra tas. Jį suimkite ir saugiai nuveskite.“ 45 Ir vos tik atėjęs jis tuojau prisiartino prie jo ir sako: † „Mokytojau, mokytojau!“ – ir pabučiavo jį. 50 Ir jie visi paliko jį ir pabėgo. 51 Ir toks vienas jaunuolis sekė paskui jį, užsimetęs lininį audeklą aplink savo

† 14:38 „į pagundą“ t. y. į tą nuodėmę, kuri jus gundo.

§ 14:39 „tuos pačius žodžius“ – Gr. „tą patį žodį / dalyką“.

* 14:41 „Miegokite dabar ir ilsėkitės!“ – Arba „Ar miegate dabar ir ilsitės?“ (Gr. k. formos vienodos, tai čia yra arba ironiškas įsakymas arba klausimas). † 14:42 „mano išdavėjas“ – Arba

„tas, kuris mane išduoda“. † 14:43 „tebekalbant“ – Arba „dar

bekalbant“. § 14:44 „jo išdavėjas“ – Arba „tas, kuris išduoda jį“.

* 14:44 „tai“ – Gr. „jis“. † 14:45 „Mokytojau, mokytojau!“ – Arba „Rabi, rabi!“

†nuogą *kūnq*, ir Šjauni vyrai jį griebia. ⁵² Bet jis paliko lininį audeklą ir pabėgo nuo jų nuogas. ⁶¹ Tačiau jis tylėjo ir nieko neatsakė. Vyriausiasis kunigas pakartotinai jį klausinėjo *tardamas jam: „Ar tu esi Kristus, Palaimintojo Sūnus?“ ⁶² Ir Jėzus tarė: „Aš esu. Ir jūs pamatysite žmogaus Sūnų, sėdintį Galybės dešinėje ir ateinantį dangaus †debesimis.“

15

¹⁰ Mat jis *suprato, kad aukštieji kunigai buvo jį perdavę iš pavydo. ¹⁶ Ir kareiviai nusivedė jį į kiemą, kuris yra †teismo aikštė, ir *sušaukė visą †batalioną. ¹⁷ Ir jie apvelkia jį purpuriniu apdaru ir nupynę uždeda jam aplinkui *galvą* erškėčių vainiką. ²⁰ Ir po to, kai pasityčiojo iš jo, jie nuvilko nuo jo purpurinį apdarą ir apvilko jį jo paties drabužiais ir jį išveda, kad jį nukryžiuotų. ²¹ Ir jie priverčia vieną pareinantį iš lauko praeivį – Simoną kirėnietį, Aleksandro ir Rufo tėvą – nešti jo kryžių. ²² Ir jie Šatneša jį į Golgotos vietą, kuris išvertus reiškia: „Kaukolės

† **14:51** „nuogą *kūnq*“ – Arba „nuogumą“. § **14:51** „jauni vyrai“ – Tas pats gr. žodis, kaip ir žodis, išverstas „jaunuolis“; čia greičiausiai rodo į kareivius. * **14:61** „tardamas“ – Gr „ir taria“. † **14:62** „debesimis“ – Plg. Dan 7:13. * **15:10** „suprato“ – Arba „žinojo“. † **15:16** „teismo aikštė“ – Žr. Mt 27:27 išnašą. † **15:16** „batalioną“ – Žr. Mt 27:27 išnašą. § **15:22** „atneša“ – Daug kas verčia „nuvedė“ arba, veiksmožodžio formos atžvilgiu, tikslesniu žodžiu „atveda“, bet gr. žodis φέρω (fero) nevartojamas NT tokia reikšme. Gr. tekstas leidžia suprasti, kad Viešpats nebegalėjo eiti, bet kelionės pabaigoje buvo atneštas į nukryžiuavimo vietą.

vieta“. ²³ Ir jie davė jam gerti vyno, primaišyto su mira, bet jis nepriėmė. ²⁴ Ir jį nukryžiaavę, jie pasidalijo jo drabužius, mesdami dėl jų burtus, kas ką imsiąs. ²⁵ O buvo *trečia valanda, †ir jie nukryžiaavo jį. ²⁶ Taip pat buvo užrašytas jo kaltinimo užrašas: „ŽYDŲ KARALIUS“. ²⁷ Ir kartu su juo jie nukryžiaavo du †vagus: vieną jo dešinėje, o kitą jo kairėje. ²⁸ Ir išsipildė šventraštis, kuris sako: „Ir jis buvo priskaitytas prie Šįstatymo pažeidėjų“. ²⁹ O praeiviai *plūdo jį, kraipydami savo galvas ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas ją †atstatatai! ³⁰ Išgelbėk save ir nuženk nuo kryžiaus!“ ³¹ O panašiai ir aukštieji kunigai tarpusavyje su raštininkais tyčiodamiesi sakė: „Jis išgelbėjo kitus, pats savęs nepajėgia išgelbėti!“ ³² Tegul Kristus, Izraelio Karalius, nužengia dabar nuo kryžiaus, kad matytume ir tikėtume! Taip pat tie, kurie buvo su juo nukryžiuoti, †užgauliojo jį. ³³ Ir šeštai valandai atėjus, visą šalį apgaubė tamsa iki devintos valandos. ³⁴ O devintą valandą Jėzus garsiu balsu šaukė, sakydamas: „Eloi, Eloi, lama sabachtani? (Tai išvertus yra: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl

* **15:25** „trečia valanda“ – Mūsų skaičiavimu tai yra devinta valanda ryte. † **15:25** „ir“ – Gr. tekste yra žodis καὶ (kai), kuris reiškia „ir“, bet nėra žodžio, reiškiančio „kai“. † **15:27** „vagus“ – Arba „plėšikus“. § **15:28** „įstatymo pažeidėjų“ – Arba „nusikaltėlių“, „įstatymo nepaisančiųjų“. * **15:29** „plūdo jį“ – Arba „jam piktžodžiaavo“. † **15:29** „atstatatai“ – Gr. „pastatai“. † **15:32** „užgauliojo jį“ – Arba „jam priekaištavo“.

mane apleidai?) ³⁵ Ir kai kurie šalia stovintys išgirdę sakė: „Žiūrėk, jis šaukiasi Elijo. ³⁶ ŠTada vienas nubėgęs ir pripildęs kempinę pilną acto ir užmovęs ją ant nendrės, davė jam gerti, sakydamas: „Palaukite, pažiūrėsime, ar ateis Elijas jo nuimti. ³⁷ Bet Jėzus išleidęs skardų šauksmą išleido dvasią. ³⁸ Ir šventyklos uždanga buvo perplėštas pusiau nuo viršaus iki apačios.

16

¹⁵ Ir jis jiems tarė: „Eikite į visą pasaulį ir *skelbkite Evangeliją †visai kūrinijai. ¹⁶ Kas yra pasitikėjęs ir pakrikštytas, bus išgelbėtas; bet kas nėra pasitikėjęs, bus ‡nuteistas.

§ 15:36 „Tada“ – Arba „Ir“. * 16:15 „skelbkite“ – Arba „kaip šaukliai skelbkite“. † 16:15 „visai kūrinijai“ – Gr. frazė παση τη κτισει („pasė tē ktisei“). Tai yra datyvo būdvardis + artikelis + žodis, kuris verčiamas „kūrinys“, „sukurtasis“, „kūrinija“ ir kt.. Ta frazė vartojamas tik NT čia ir Kol 1:23. Ji gali būti išversta naudininku arba vietininku, todėl gali būti „kiekvienam sukurtajam“, „visoje kūrinijoje“, „kiekvienam, kas tik sukurtas“, „kiekvienam Dievo sukurtam žmogui“. Turbūt tai yra hebraizmas, kuris nurodo visą žmoniją. ‡ 16:16 „nuteistas“ – Arba „pasmerktas“.

Tikinčiųjų paveldo vertimas

The Holy Bible in Lithuanian, Believers' Heritage Translation

Copyright © 2022 Believers' Bible Society, Inc.

Language: lietuvių (Lithuanian)

Lietuviškai (Lithuanian):

Parengtinis „Tikinčiųjų paveldo vertimas“

Kol kas čia pateikiamas tekstas tėra Šventojo Rašto vertimo parengtinė versija. Tekstas yra dažnai koreguojamas ir laukia išsamaus redagavimo. Trūkstamos eilutės bus pateiktos tada, kai jos bus išverstos. Pasiūlymus dėl patobulinimų bei pastabas apie rašybos ir kitas klaidas galima siųsti adresu LTBiblijaetaprotonmail.com.

Autorstės teisės

Bet kas gali cituoti šio vertimo tekstą, bet prašome rodyti sutrumpinimą „TPV“ po citatos (galite įtraukti ir leidimo metus). Pavyzdžiai:

Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kur is juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (Jono 3:16 TPV)

Jono 3:16 Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (TPV2022)

Dėl pavadinimo ir jo sutrumpinimo naudojimo.

Maloniai prašome, kad jeigu bet kokius pakeitimus darysite šiam darbui, kad išleistumėte savo versiją su kitu pavadinimu ir nenaudotumėte nei pavadinimo „Tikinčiųjų paveldo vertimas“ nei sutrumpinimo „TPV“. Dėkojame.

Licencija

Šis objektas [kūrinys] licencijuojamas pagal Creative Commons Priskyrimas - Analogiškas platinimas 4.0 Tarptautinė licencijos sąlygas. Norėdami peržiūrėti šią licenciją, apsilankykite <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> arba siųskite laišką adresu Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, JAV.

Papildomos žinios iš „eBible.org“

Vaizdinės priemonės pateiktos kartu su Šventuoju Raštu ir kitais šioje interneto svetainėje skelbiamais dokumentais yra licencijuojamos vien tik naudojimui su čia skelbiamais Šventuoju Raštu ir dokumentais. Norint naudoti kitiems tikslams, susisiekite su atitinkamais autorstės teisių savininkais.

Atkreipiame Jūsų dėmesį į tai, kad be anksčiau pateiktų taisyklių, kas užsiima Dievo Žodžio [vertimų] pakeitimais ir pritaikymais turi didžiulę atsakomybę būti ištikimam Dievo Žodžiui. Žr. Apreiškimo kn. 22:18-19.

English (angliškai):

Preliminary „Believers’ Heritage Translation“

For the time being, the text presented here is merely a preliminary version of the translation of the Scriptures. The text is modified frequently and is awaiting thorough editing. Missing verses will be added when they are translated. You are invited to send recommendations for improvements and reports of typographical or other errors to LTBiblijaatprotonmail.com.

Copyright

Anyone may quote this translation, but we ask that you display the abbreviation „TPV“ after the cited text (you may also include the year you accessed the text on the internet). Examples:

Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (Jono 3:16 TPV)

Jono 3:16 Nes Dievas taip mylėjo pasaulį, jog davė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris juo tiki, nepražūtų, bet turėtų amžiną gyvenimą. (TPV2022)

Use of translation title and abbreviation.

We respectfully request that if you make changes to this work, that you would publish your edition with a different title and would not use the title „Tikinčiųjų paveldo vertimas“ nor the abbreviation “TPV”. Thank you.

License

This work is licensed under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Additional information from “eBible.org”

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed only for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

